

J. J. Jensen: Af Hensyn til den indgaaende Behandling, dette Lovforslag fik i Fjor, skal jeg fatte mig i Korthed. Jeg er glad ved Forslaget, fordi vi trænge overordentlig til en Forandring paa dette Omraade, men der er et enkelt Spørgsmaal, som jeg ikke erindrer blev omtalt i Fjor ved Lovforslagets første Behandling, og det er med Hensyn til Udparcellering af Fredskovsstrækninger. Der findes i § 2 den Bestemmelse, at samlede Fredskovsstrækninger ikke maa udparcelleres i mindre Parceller end paa 100 Tdr. Land, og at saadanne Fredskovsstrækninger, der allerede ere udparcellerede til under 200 Tdr. Land, efter Lovforslaget i det hele taget ikke kunne udparcelleres mere. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om det ikke nok kunde gaa an at forandre dette. Jeg kan nemlig ikke indse, at en Fredskovsstrækning ikke lige saavel kan ejes af mange Ejere og deles i flere Parceller og dog bibeholde Fredskovsbestemmelsen, som naar den er under een Ejer. Der kunde tænkes praktiske Tilfælde, hvor det vilde være i høj Grad ønskeligt, om disse Fredskovsstrækninger kunde udparcelleres, vel at mærke saaledes, at Fredskovsbestemmelsen bibeholdtes; den maatte man ikke gaa bort fra. Lad os tænke os, at et Konsortium køber en Fredskovsstrækning for at faa den udparcelleret. Det vilde da i mange Tilfælde være ønskeligt, at hver enkelt Parcellist kunde komme i Besiddelse af en Skovparcel, hvilket naturligvis vilde lette Udstykninger langt mere, end hvis hele Fredskovsstrækningen skulde tilhøre en enkelt Parcel. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om han vil modtage et Ændringsforslag i denne Retning. Her er det ikke Meningen at ville løse Fredskovsbestemmelsen, den skal alligevel bibeholdes.

For øvrigt er jeg glad ved det Arbejde, som er blevet gjort i det i Fjor nedsatte Udvalg, da det forekommer mig, at man har arbejdet godt paa at løse Udstykningsforholdene og give lettere Adgang til Udstykning.

Jeg tror, at det er i denne Retning, Arbejdet bør gaa, vel at mærke, naar Parcellerne ikke blive saa smaa, at en Familie ikke kan leve deraf; thi derom kunne vi nok alle sammen blive enige, at det vilde være uheldigt. Ellers mener jeg, at man godt kan løse Baandene i endnu højere Grad, end Forslaget tilsigter. Vel er Forslaget et stort Fremskridt, men det forandrer ikke Forholdet i en saa

betydelig Grad, som ønskeligt kunde være. Dermed kan jeg anbefale Lovforslaget.

P. Bjerre: Det forelagte Lovforslag er enslydende med det Forslag, der blev forelagt i Fjor af den højtærede Landbrugsminister om det samme Emne, og der er ingen Grund til at komme ind paa Realiteterne. Det ærede Medlem, som nu talte, var jo inde paa enkelte ny Ting, der kunde komme med. Jeg formoder, at det ærede Medlem skal ind i Udvalget og der vil kunne fremkomme med ny Ting, men ellers vil jeg oplyse, at Udvalget var saa langt fremme med sit Arbejde, at vi i vor Beretning havde aftrykt Ændringsforslag, saavel fra det samlede Udvalg som fra Underudvalget, og vare saaledes lige paa Nippet til at blive færdige. Derfor har jeg den Tro, at dette Lovforslag kan gaa hurtig gennem Tingene og blive til Lov. Der er jo ikke mindre, snarere mere Trang end i Fjor til at faa det gjort lettere at foretage Jords Udstykning, og det er jo ogsaa særlig blevet nødvendigt paa mange Maader efter Skattelovenes Vedtagelse. Derfor vil jeg uden at komme ind paa Realitetsforhandlinger ønske, at vi hurtigst mulig, og uden at lade os opholde for meget her i Salen, maa faa Forslaget i Udvalg, saa at vi hurtigt kunne faa det færdigt fra Folketingets Side og op i det andet Ting.

N. Jensen: Jeg skal heller ikke komme ind paa en Realitetsforhandling af Forslaget; jeg kan slutte mig til den ærede sidste Taler deri, at der i Fjor er gjort et saadant Arbejde i Udvalget, som jeg haaber kan lægges til Grund for Fortsættelsen i Aar. Jeg kan ligesom han ønske, at man hurtig maa kunne blive enig med den højtærede Landbrugsminister og hurtig kunne faa det op i Landstinget for at faa det ophøjet til Lov.

Chr. Rasmussen: Ogsaa jeg kan i sin store Almindelighed tiltræde det foreliggende Forslag. Det vil betyde et stort Fremskridt, men det forhindrer naturligvis ikke, at der er adskillige Ting, som sikkert bør have en anden Affattelse end her foreslaaet. Jeg skal kun nævne en ganske enkelt Ting, som, saa vidt jeg erindrer, ikke kom frem i Fjor, og som vil berede adskillige Ejendomsbesiddere her i Landet ikke saa lidt Ulejlighed og Pengeudgifter; det kunde muligvis blive ændret eller taget ud af Loven. Der staar nemlig i § 1, at der til Udstykning af en samlet fast Ejendom udkræves Landbrugsmi